

LOVÉTEI KIÁLTÓ

XV. évfolyam, 11. szám

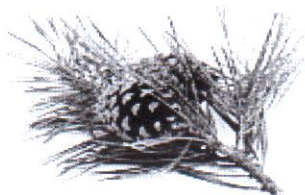
Ára : 1 lej

2014. NOVEMBER

Nagy László Krizantém

Fehér vagy, mint a habcsomó,
nehéz vagy, mint a bánat,
sokasodnak a csattogó,
vicsorgó őszi árnyak.

Krizantém, havas zivatar
készül, s a föld lesz ágyad,
isten haragja betakar,
és vége a világnak.

Készülődés a találkozásra!

Milyen jó, hogy életünkben más és más színek, korszakok, periódusok váltják egymást (öntudatlan gyermekkor, serdülőkor, kamaszkor, középkor, alkonyati évek). Megóvnak az elfásultságtól, a megszokásoktól, a hétköznapiságtól, a monoton élettől. Az új egyházi év, a komorabb, bűnbánatra indító, karácsony öröme felkészítő adventi idő is ilyen. Beköszöntésének oka nem egy adóbefizetés, dolgozatbeadás vagy csillagászati történés sürgető határideje. A négy adventi hét ritmusa az egész életünk menetéhez hasonló, azt szimbolizálja, annak mintegy a tükörképe. Vendéget várunk, nem kisebbet, mint az Isten Fiát, Jézus Krisztust. Ha valóban várjuk, legalább annyit kell megtennünk, mint amikor csak földi halandót, kedves ismerősünket várjuk.

Talán az első a nagytakarítás. Hogy nézne ki, ha pókhálós, dohos szobába tuszkolnánk azt, akit nagyon szeretünk. Bizony még az ágyalját is meg kell néznünk, nincs-e valami, ami piszok, szemét. Így kellene szétnéznünk a lelkünkben, megvizsgálva lelkiismeretünket, nincs-e ott valami "piszok", azaz bűn. Nincs-

nagytakarítás a gyóntatószékben a bűnbocsánat szentségével történik. Mit ér a tiszta szoba, ha hideg, fűtetlen ilyen téli időben? Hát, még a ház falait is fel kell melegítenünk, hogy azok se sugározzák a hideget. Napokon át kell fűteni, hogy valóban minden átmelegedjen. Lelkünk melegét a szeretet áldozati tettei szolgáltatják. Bizony meg kell néznünk, hogy kit mivel segíthetünk. Ne álljunk meg csak rokonainknál, nekik készítve valami kedves ajándékot, hanem terjedjen ki segítő szeretetünk sok-sok szegényre, magányosra, betegre, öregre! A szeretet találékony. Csak nyitott szemmel és nyitott szívvel kell járnunk. Szépítenünk is kell. Saját szobánkban ott a díszes karácsonyfa, ott vannak virágok, képek. Jézus szobáját lelkünkben sok apró virággal díszíthetjük: az imádság színes kedvességével. Az Úr angyala oly szépen juttatja eszünkbe, mi is történt. A rózsafüzér első öt titka is erről beszél. De minden imádó fohász, szívből jövő sóhaj egy-egy kis virág abban az otthonban, ahova Jézust várjuk, hívjuk. Mutassuk meg, hogy valóban várjuk, készülődve várjuk nagy VENDÉGÜNKET!

Akik könnyek között vetnek

Ezzel a mély gondolattal kezdte István pap bácsi, a termény betakarítási ünnepség hálaadó szentmiséjén, a szentbeszédet rámutatva, hogy voltak idők, amikor a vetőmag is nagy gondot okozott a szegény ember számára. Ha egy kicsit mélyebben elgondolkodunk székely népünk életvitelén és csak három tulajdonságát vesszük népünknek, bátran, büszkén kijelenthetjük, hogy Istenben vetett hittel, családjukért élő, szorgalmas munkás emberek voltak. Azt is tudták, hogy ez a három erény közül egyik sem létezhet a másik nélkül, hiszen a nehéz munka után, a családjukban meglévő béke és szeretet törülte le a mindennapi munka verejtékét arcukról. A napot Isten segítségével kezdték, majd vasárnap a patyolattiszta székelyruhában az Isten házában fejezték be a hetet. Hiszem és vallom, hogy azokról a nehéz időről, amelyekről nekünk még szüleink, nagyszüleink olyan keservesen meséltek, - mert ők a saját bőrükön tapasztalták - nekünk is mesélnünk kell fiataljainknak minél többet, hátha akkor ők sem jajdulnak fel minden szellőfuvallatra és megértik, hogy az élet egy nagy küzdőtér, ahol csak úgy nyerhetsz, ha van otthonról hozott hited és szorgalmad.

A vetéshez, bármilyen időben, vetőmag kellett és ősszel a legelső dolog az volt, hogy félretedd a következő évi vetőmagot, amelyhez hozzányúlni nemigen szabadott, mert akkor a következő évi termés is meg volt pecsételve. És itt jöttek azok a keserves évek, amikor székely népünket különös megpróbáltatások érték. Hiszen volt olyan esztendő is, amikor a nagy kinnal learatott gabonát (amelyek közt első helyen a kenyérgabona, a búza állott) az esős idő miatt nem tudták kicsépelni. Már a mezőn a kalongyákban vagy a szérún az asztagokban kicsirázott és szinte használhatatlan lett a szeme. Aztán meséltek olyan esztendőkről is, amikor nem lett pityókatermés. Lázár nanyám mesélte, hogy a mogyorónyi vagy a dió nagyságú pityókát belevarrta a párnahéjba, hogy eldugja tavaszra, de az éhes gyermekszájak ott is rátaláltak, és egy kicsi lyukon szépen elpárolgott nyersen az a kicsi ültetni való pityóka is, majd abban az évben tavasszal még a gondosan meghántott pityóka héját is el kellett ültetni.

A harmadik, nehezen nélkülözhető, életmentő gabona pedig a jó zamatosan kimondott töröbúza volt. Ha volt búza, pityóka és töröbúza, akkor a székely család nem feküdt le éhesen. Azt is sokszor elmondta édesanyám, hogy amikor a nagy szárazság volt, Lázár nanyám jó magas, szikár asszony lévén, gyalog elindult, négy nap múlva állított haza és az erős, meg-edzett vállán hősiesen hozta a két véka töröbúzáat. Irány a malomba és másnap reggel már ott párolgott a jó meleg poliszka a család asztalán: jöhetett a két fogásos reggeli, mert felét megették tejes poliszkának, második fogás a túrós poliszka volt és szent volt a bé-

ke, mehetett mindenki a maga dolgára.

Aztán ha a gyermekekre gondolunk, volt olyan esztendő, amikor kevés gyümölcs termett és így kevés szilvaíz vagy szilvakatyó lett. Az iskolába, a fatáskába nemegyszer főtt pityóka vagy kettőbe vágott, lerben sült pityóka került, de a kisiskolás székely gyerek az is olyan jóízűen megette, hogy még a püspök is megirigyelhette volna és megnyalhatta volna mind a tíz ujját.

Csak néhány valóságos dolgot elevenítettünk fel népünk viharverte életéből és nem azért, hogy sajnáltassuk magunkat, inkább azért, hogy ráeszméljunk, ezek nem kitalált, hanem megtörtént valós dolgok. Elődeink bebizonyították, az ember ha elesik is, ha bajban van is, mindig fel kell tudjon állni, csak rá kell pillantani a templom keresztjére, máris könnyebb, és ha be-megyünk a templomba Égi Édesanyánk pártfogását kérni, érezni fogjuk, hogy nem vagyunk egyedül. Az Istentől jött segítség örök, nem múlandó. Azt az időszakot is átéltük, amikor búcsúkor vagy az éjféli miséről kihívták az embereket, hogy munkába kell menni. Ám hiábavaló dolog volt, mert a vallásos székely ember nyolc óra múlva újra a templomba ment, sőt büszke volt és pisolygott, hogy az "elvtársak igyekezete" nem ért célt. Hiába vették el a villanyt, mert a hajnali misére vezető utat a sötétben is megtalálta a hívő ember, hiába távolították el az útszéli keresztet, mert azok most is állnak és hirdetik Isten dicsőségét.

Eppen ezért ne sajnáljuk a fáradságot, hiszen az adventi időszakban a hajnali csendben, újra hívja híveit a lövétei nagyharang érces, tiszta, szép hangja! Ne találjunk ki minden kifogást, hogy ide vagy oda kell menni, hanem kapjuk magunkra a vastag öltözetet, legyünk részesei a "jó reggelt adjon az Isten" köszöntéseknek! Hozzuk meg ezt a kis áldozatot magunkért, családjunkért, és ha ilyen lélekkel kérjük Isten segítségét, Ő megsegít, nem hagy el bennünket. Mint ahogyan a "Templom csendes mélyén" című egyházi énekünkben énekeljük: "Templom csendes mélyén, oltár rejtekén (...); pillantása áthat minden záron (...); látja dúsak házát, kunyhóban szegényt (...); látja, aki árva, aki elhagyott, börtönében látja a szegény rabot; s ha a fáradt ember kínban elmerül, azt susogja néki: nem vagy egyedül". Jó lövéteiesen mondván, nincsen miért lógassuk az orrunkat, fel a fejjel, örüljünk a felkelő napnak, családjunknak, tegyük félre, hogy a mi bajunk a legnagyobb, annál inkább vegyük észre, ha embertársunk segítségre szorul és segítsünk rajta, mert a jó cselekedetet a jó Isten is szívesen fogadja és százszeresen viszonozza.

Lázár Béla

Középajta, 2014. november 19.

Tisztelt Kiáltó!

Még mindig kerül élményem, ami Lövétéről beszél. Ez hosszabbacska lesz.

Vészmezői szolgálatom idején kerestek meg egy este az erdei fiatalok, hogy ők bált szeretnének szervezni. Ehhez pedig valamilyen műsor is kellett volna. Főszervező a néhai talpigember Sorbán Imre volt. Vele jöttek.

A kirulyi iskolában zajlottak a próbák Kati tanító néni vezetésével. Ő volt akkor a legjobb műsoroktató. Jöttek a fiatalok Őzeresztőtől Súlyomkőig, mindenünnen.

Elérkezett a műsoros bál ideje is. Az előadás jól sikerült. Kezdődött a tánc, amit nagyon vártak és meg is érdemeltek. Úgy éjfél körül, valami Gyergyó vidéki erdei munkások is bejöttek a bálba. Legények voltak, akik inkább ittak mint táncoltak. Össze is veszték. Bicskák kerültek elé és egy közülük olyan vágást kapott, hogy a fogai az arcán át is látszottak. Bevittük az iskolába, lemostuk, bekötöttük, de a vérzést nem tudtuk megállítani. Valamerre vinni kellett. Márton Árpika befogta a lovaikat, a sebesültet, aki már menni sem tudott, befektettük a jármű derekába s indultunk Kalibáskő felé. Árpikán kívül még hárman voltunk kísérők: egy barátja a sebesültnek, Sorbán Imre és én. Kalibáskőig észre sem vettük, hogy mi vékony báli öltözetben vagyunk. Onnan kezdve a Tolvajos felé haladva egyre jobban fáztunk. Kemény tél volt. Futva követtük a sebesült szállítót. A tetőn lévő Kati csárdából telefonáltunk mentőért, ami nem ígérkezett, csak miután a miliciával beszéltünk. Azok persze kegyetlenül leszidtak minket, rendezőket. Mentünk tovább, míg a mentőautó megérkezett. Beraktuk a sebesültet és a barátját. Megnyugodtunk, mert a lábát felemelte mikor felemeltük őt. Visszafelé szerre voltunk kocsisok és futva kísérők. Adott helyen megálltunk könnyíteni a víz-tartónkon...

-Árpikám, én nem érzem azt, amit most kellene. Úgy reszketek, mint a nyárfalevél.

-Én is azt keresem tanítóbácsi.

-Akkor rendbe vagyunk, fiam. A fene azokat a gyergyói vendégeket!...

Végül is reszketve bár, de sikerült. Így remegve értünk Kalibáskőre. Itt reméltünk felmelegedni a slibovica nevű pálinkától. A boltosnő nem könnyörült rajtunk, mert 10 óra előtt nem szabad. Reszketésünk így velünk volt egészen a kirulyi iskoláig.

Tisztelettel,

Kimutatás a 2014. évi Románia elnökválasztási eredményeiről községünkben

- Első forduló: 2014. november 2.

Szavazati joggal rendelkező állampolgárok száma: 3064

Szavazáson megjelent állampolgárok száma: 1003

Érvényes szavazatok száma: 989

Érvénytelen szavazatok száma: 14

Érvényes szavazatok megosztása

RMDSZ - Kelemen Hunor: 734

EMNP - Szilágyi Zsolt: 199

Victor-Viorel Ponta: 10

Klaus-Werner Iohannis: 30

Más pártok (10): 16

- Második forduló: 2014. november 16.

Szavazati joggal rendelkező állampolgárok száma: 3066

Szavazáson megjelent állampolgárok száma: 904

Érvényes szavazatok száma: 893

Érvénytelen szavazatok száma: 11

Victor-Viorel Ponta: 143

Klaus-Werner Iohannis: 750

HIRDETÉS

Lövete Közbirtokossága év végi közgyűlésének második fordulóját tartja 2014. december 7-én, vasárnap 12 órai kezdettel a helyi Népházban, melyre a vezetőség tisztelettel várja a közbirtokosság minden tagját, tagsági könyvével, a sikeres megtartás érdekében.

Napirendi pontok:

- 2014-es tevékenységi beszámoló

- 2015. évi költségvetés előterjesztése

- Különfélék

Vezetőség

Szeretettel várunk minden érdeklődőt a X. népdal és furulya előadásra, karácsony napján, d.u. 16³⁰-tól a lövétei Népházba.

Felhívás

A tisztelt lakosság figyelmét felhívjuk, hogy az elmaradt adóit elrendezheti folyó év december 24-ig.

A közterületeken tárolt anyagokat, autókat, stb. távolítsák el, a hótalanítási munkálatok megkönnyítése érdekében.

Testvériskolai szerződés az Áporkai Általános Iskolával

Iskolánk pedagógusai, az Áporka Általános Iskola (Magyarország) meghívására, 2014. november 14-15-én részt vettek egy szakmai értekezleten, amelynek a célja a két iskola közötti kapcsolat kialakítása, egymás megismerése, eszmecsere. Ezt az ünnepi eseményt egy hosszas szervezőmunka és levelezés előzte meg.

2013. október 21-én az Áporka Iskola tagintézmény vezetője, Fonyódiné Samu Gabriella, azzal a kéréssel kereste meg az lövétei iskola vezetőségét, hogy örömmel vennék, ha a két tanintézmény között testvériskolai kapcsolat jöhetne létre. Ezt a kapcsolatot mi is fontosnak gondoljuk, hiszen Áporkán egyre több Lövétéről származó család telepszik meg, így lehetőség adódna egymás hagyományainak megismerésére, tanulóink közötti kapcsolatok fenntartására. A küldöttségünk Áporkán egy változatos programsorozaton vett részt:

Pénteken reggel meglátogattuk az iskolát, ahol szívélyes fogadtatásban részesültünk, tanórákat látogattunk, majd ezután került sor az ünnepélyes, testvériskolai szerződés aláírására, amit istentisztelet követett. Délután szakmai beszélgetést folytattunk az áporkai pedagógusokkal a Polgármesteri Hivatal épületében. Este megtekinthettük a település nevezetességeit, többek között a Kis-Dunát.

Szombaton a szomszédos Ráckevére látogattunk, ahol megnéztük a Savoyai-kastélyt, majd a városi múzeumot és képtárt, a római-katolikus templomot és végül a hétvégi vásárra is betértünk. Délután a Végh

György Művelődési Házban, a közülünk kiválasztott négyfős csapat (Lázár Zoltán polgármester úr részvételével) sikeresen kiállta a Libanapi bátorságpróbát, majd végignézte a helyiek ünnepi műsorát a Pajta Színházban. Az esti lampionos felvonulást bál követte, majd éjjel két óra körül kissé fáradtan, de lelkiileg feltöltődve hazaindultunk.

Ezúton is szeretnénk megköszönni az áporkaiaknak, az iskola pedagógusainak, az Áporkai Székely Közösségnek a meghívást és a vendéglátást, reméljük, hogy mihamarabb újra találkozhatunk, ezúttal Lövétén.

Végezetül a testvériskolai szerződés keretében elérni kívánt célokat szeretném ismertetni:

Együttműködés kialakítása a két iskola tanulói és pedagógusai között;

Két intézmény tanítói és tanárai közötti tapasztalatcsere;

Az intézmények nevelési és oktatási programjának bővítése;

Közös történelmi és irodalmi értékek megismerése, gazdagítása;

Közös kulturális-, tanulmányi- és szabadidős rendezvények szervezése és lebonyolítása;

A két település lakosainak egymáshoz közelebb hozása - gyermekeiken keresztül;

A két ország kölcsönös megismerésének elősegítése az Európai Unió szellemében.

A szerződést aláírta: Fonyódiné Samu Gabriella tagintézményvezető, Nagy Zsuzsanna Judit KLIK Ráckevei Tankerület igazgatója, Dr. Demeter Csanád iskolaigazgató és Lázár F. Zoltán polgármester.

Demeter Csanád

Az ekhós szekér nyomában

Nagyobb csinnadratta nélkül ünnepeltük november 22-én e cikk címét viselő amatőr színjátszók találkozójának 16. évfordulóját. Ezen évek alatt a fesztivál számos időszámítást megért, nagy fejtörést okozott a rendezvény valóságos, jelenkori korának megállapítása, amikor ezt kérték tőlünk. 16 - 10 - 6, talán ezek az Ekhós szekér bûvös számai: az elindulás - az újraindulás - a Forrásközpont támogatásával megrendezett találkozók száma.

Mint a helyszínen, Kobátfalván kiderült a jelenlévők közül, mi, lövétei színjátszók vittük el a rangidősnek járó pálmát, így csoportvezetőnk, Lázár Béla hivatott arra, hogy véleményt formáljon a rendezvény múltjáról, jelenéről, természetesen jövőjéről is (ez elolvasható a szekelyhon.ro - "A színjátszás szeretete örököldik" cím alatt).

Azok, akik már az utóbbi hat évet folyamatosságában hosszanszerepeltük, fontosnak tartjuk, hogy ez a találkozó éljen és abban a minőségében, amelyért létrejött: a személyes találkozás mellett a játék szeretetért, az egymás színpadi jelenlétének nézőként való értékelésért. Külső szemlélő számára fárasztónak tűnhet együltében hosszannézni 8-10 jelenetet. Ám, ha te

magad is szereplő vagy, egészen más megvilágításba kerül egy-egy Nádasdy, Rejtő, Sütő darab.

Egyikünk sem tanult színészkedést, rendezést, még csak színpadi beszédet sem. Mégis minden évben kerül számos olyan előadás az ekhós színpadára, amely koncepciójában, előadásmódjában rangosabb színházi találkozón is megállná a helyét. Ha meg nem, bőven elég nekünk, ha jókat kacaghatunk egymáson, esetleg olyan jó poénokat melegítenek fel a színpadon, ami más közegben "pókhálósnak" tűnne, ám így tálalva a nevetés könnyeit csalja a néző szemébe.

Ez idén sem történt másként. A töltelékes káposzta illatában úszó kobátfalvi kultúrotthon megtelt játszani vágyó, a színpadi izgalomtól (vagy a köményes pálinkától?) kipirult emberekkel, régiekkel és szemtelennül ifjakkal. A fél napi előadás-maratont egy közös eszem-iszom, majd dínom-dánom követte. Ha egész nap nem rázódtunk volna össze, a zene hangjaira megtehettük.

Egyszóval, továbbindul az ekhós szekér: zsírozni kell, hogy ne nyikorogjon, befedni a réseket, hogy el ne ázzon, és ha néha döccen is, de együtt továbbhúzzuk a színjátszók szekerét.

Mag Ottilia

Pillanatkép a lövétei csoport produkciójából

Böllérnapok Domaszéken

Minden év novemberében az utolsó szombaton hagyományos böllérnapot szervez a domaszéki testvértelepülés. Idén is ez alkalommal kapott meghívást Lövéte önkormányzata, aki hagyományörző csapatunkat, az asszonykórust is beszervezte az ünnepségre. Velünk tartott a tûzoltóság néhány tagja, böllérünk és segédei, na meg a fõszakácsnõ is. Korán reggel útnak indultunk Domaszék felé, elég nehézkes volt az utazás az útviszonyok miatt, de jókedvû csapatunk viccelõdéssel, nótázással könnyítette a helyzetet. Megérkezésünkkor nagy szeretettel fogadtak a domaszéki házigazdák és a polgármester úr, helyi házias süteményekkel és itallal kínálgattak, közben a két polgármester kifejezte tiszteletét egymás iránt, gratuláltunk Kiss Géza újraválasztott polgármesternek. Aztán mindenki szállásra ment régi vagy új házigazdjához. Másnap reggel hat órakor kezdõdött a program, négy csapat kapott egy-egy disznót levágásra és feldolgozásra. Elõtte áldást kaptak a disznók, hogy elfogyasztásuk egészségére váljon mindenkinek és elkezdõdött a verseny. Lövéte a maga szokása szerint szûrással végzett a disznóval, kopasztottuk, perzseltük, lemostuk és következett a boncolás, közben a hazai szilvapálinka is elõkerült a szalonra vágásra... volt is, akit kínálgatni, mert hagyományos munkánk mindenkit odacsalogatott.

Hamarosan folytattuk a munkát, böllérünk, György Levente, csapatával szétszedte és felszeletelte a húst, a szakácsok sütötték a flekkent, kórustagjaink itthonról vitt házikenyérrel, savanyúsággal, sült hússal kínálgatta az ünnepség résztvevõit. Ezután kolbászt töltöttünk a vacsorához.

Tepertyût és abált szalonnát készítettünk, amit már melegen elfogyasztottak a körülállók. A mosogatás is megtörtént, azután mindenki elvonult készülni az esti disznótoros vacsorára. Néhányan Mórahalmin fürödtek, mások otthon csinosítottak, és díszbe öltözve, székely népviseletben jelentünk meg az esti ünnepségen. Nagy tapssal és szeretettel fogadták az asszony-

kórust, két-három népdallal köszöntöttük az ünneplõket, díszbeszédet tartott a helyi polgármester, kitüntetésben részesített a hagyományörző munkánkért, elénekeltük a himnuszokat, ezt követte a vacsora, amit vendéglátóink szolgáltak fel. Ezek utána mindenki kedvére mulathatott.

Vasárnap reggel szentmisével ért véget a találkozó. Lassan búcsúzkodtunk. Voltak, akik a szeretetõl meghatódva sírtak, ígéreteket tettünk a viszontlátásra, aztán hazaindultunk. Kirándulásunkat tetézte az útmenti látvány, ugyanis egy bölényrezervátum elõtt jöttünk el, aztán szarvasokat láttunk, úton átszaladó rókát, vadmacskát, ... csodálatos fényben tündöklõ városokat, falvakat. Magunkkal hoztuk testvértelepülésünk szokásait, barátaink szeretetét, az együtt töltött kellemes idõ hangulatát. Itthon a Duna TV Haza-járó csapatának adtunk riportot az adventrõl. Ezúton kívánunk mindenkinek ALDOTT ADVENTET, ne feledkezzünk meg a hajnali misékrõl, legyen szentcsalád-járás, hozzátartozik a mi életünkhöz.

DIÁKOLDAL

A pityókák és emberek élete

A pityókák kötelessége,
hogy termést hozzanak ős végére.
Egész évben az ember kapálja,
reménykedve, hogy lesz burgonyája.

Nem ápolja, nem gondozza soha,
ős végére nem lesz egy krumplija.
Hagyja, hogy az elrothadjon benne,
azt hazudja, hogy szű megette.

Panaszkodik szomszédjának este,
ő kér egy zsák pityókát hétfőre.
Minden héten ugyanezt megteszi,
a komájának ez bíz nem tetszik.

De ha ápolja, gondozza mindig,
ős végén az ám nem búslakodik.
Dolgozik egész nyáron át estig,
szomszédjának ezt eldicsekedheti.

András Zsolt VI. A

Artúr, a pityóka

Egyszer élt egy szegény ember és annak volt egy kis földje, meg egy kevés krumplija, mert jószívű unokatestvére adott egy keveset az övéből.

Nos, eljött a tavasz, a szegény ember kiment a földjére és megmunkálta. Ezalatt a zsák pityóka közt volt egy kicsike, úgy egy köbcentis, úgy hívták, hogy Artúr.

Vele mindig csúfolódtak a testvérei, hogy ő el fog rothadni, mert túl gyenge és kicsi a kemény terepre. A kis burgonya nagyon szomorú volt...

Eljött az ideje az ültetésnek. A szegény embernek tetszettek a krumplijai, de csak elültette az aranyszínű kicskét is. A szárazság miatt kipusztultak a hencegők, így a gazda nagyon rosszul járt pityóka szempontból. De közben "a kis krumplijai" közül Artúrnak mágikus ereje volt, amiről még ő maga sem tudott. A szegény ember rimánkodott egészen őszig, hogy adjon a terményből az unokatestvére, de semmi. Ezalatt a kis burgonya varázserejével, behálózta gyökerével az egész földet és életet adott társainak. Majd megemelte a talajvizet, fákat teremtett a föld körül és meglazította a talajt.

Varázsolt egy gyémántkastélyt tele arannyal. A szegény - hamarosan gazdag - ember kiballagott a földjére és akkor meglátta a palotát. Azt hitte, hogy álmodik, de rájött, hogy ez a valóság. Így aztán megházasodott, meggazdagodott és boldogan élt, míg meg nem halt.

Jaj, Artúr volt a legboldogabb pityóka, mert megmentette gazdáját és ő volt a gazdájának legféltebb kin-

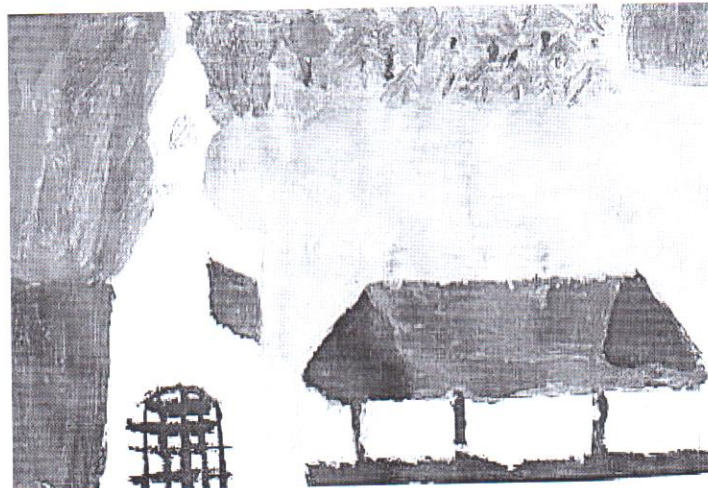
A tyúk figurája

Tyóka, tyóka, pityóka
tyúk tojik a tyúkölba.
Nem tojást, de pityókát
tyókabálba figurát.
Tyókabálba elviszi,
tollaival díszíti.
Róka nézi, s ámul:
ebből a figurából
biztos, hogy első díj lesz.
Első, ez nem kérdéses.
Róka koma bámulja,
első díjjal díjazza.
Tyóka, tyóka, pityóka
pityókából figura.
Figurából első díj,
első díjból mesés rím.

Gál Melita VII. B

2014. május 19-én az Élő Erdély Egyesület "Erdély diákszemmél" címmel honismereti pályázatot hirdetett diákok számára. A pályázat célja Erdélyi települések kulturális, történelmi, természeti, gazdasági értékeinek, sajátosságainak bemutatása. A felhívás így szólt: Mutasd be azt az erdélyi települést, ahol születél, vagy ahol élsz! Mutasd meg, amit te szeretsz benne, ami érdekes, egyedi, amire a település lakói büszkék, amiért jó ott élni! Igyekezz úgy bemutatni a településet, hogy másnak is kedve támadjon meglátogatni!

Ezen a pályázaton Lövétéről Egyed Barbara IV. A osztályos tanuló a zsűri díját nyerte el, amely 200 lej értékű képzőművészeti eszközcsomagból áll. Gratulálunk!

"Erdély diákszemmél" honismereti pályázat nyertes munkája

Régi idők anekdotái

Megszületik a gyermek székelyéknél. Eltelik pár év, a gyermek szépen fejlődik: járni kezd, mosolyog, játszik. Egyetlen baj van, hogy beszélni nem akar, nem szólal meg, pedig már betöltötte a hat éves kort. Aggódnak a szülők, elviszik a doktorhoz. Az mindent rendben talál, a némaság okát nem tudja megmagyarázni.

Az idő telik, múlik, végül is a szülők beletörődnek. Ha nem beszél, hát nem beszél, mégescsak az ő fiúk. A gyermek 10. születésnapja körül ebédelni ül össze a család. A tányérokban gőzölög a finom tyúkhúsleves.

Egyszer csak megszólal a gyermek:

- Sót!

Az egész család meglepődik.

- Jaj, de boldog vagyok! - szól az édesanyja. - Te beszélsz fiam?

- Beszélök.

- Hát az isten szerelmére, eddig mér nem mondtál semmit?

- Eddig elég sós vót a leves.

Régi arcok sárgult fényképeken

A kép 1913-ban készült, a Gál utcai András Lajos Sata (bal oldalt) leszerelésekor. A képet Márton I. küldte be.

Anyakönyvi hírek

- 2014. október -

Születések száma: 2

KELEMEN GERGŐ, született 2014. augusztus 11-én, KELEMEN LÁSZLÓ és KOLOZSI ENIKŐ, Lövete, 1186. szám alatt lakó szülők gyermeke, GYÖRGY HANNA, született 2014. szeptember 29-én, GYÖRGY ADÉL, Lövete, 603. szám alatt lakó szülő gyermeke.

Házasságkötések száma: 1

KIS ZOLTÁN és ANDRÁS ETELKA-MÁRIA

Őszinte részvétünket fejezzük ki az októberben elhunyt személyek hozzátartozóinak:

MIHÁLY ANDRÁSNÉ, született EGYED TERÉZIA, Lövete, 308. szám, született 1932-ben, DOBRI PÉTER, Lövete, 153. szám, született 1944-ben,

LÁZÁR LÁSZLÓ, Lövete, 973. szám, született 1961-ben,

MIHÁLY MÁRTON, Lövete, 327. szám, született 1944-ben,

MIHÁLY IMRE, Lövete, 137. szám, született 1937-ben,

MIHÁLY IGNÁCZ, Lövete, 328. szám, született 1938-ban

Adok-veszek

Vásárolnék 1,5-2,00 ha területet az erdei részen.

Telefon: 0723-256938

Vásárolnék egy jó állapotban levő román Carpatina kaszálógépet. Telefon: 0729-842108

Eladó erdei terület, 90 ár, Őzeresztőben, útról könnyen megközelíthető, patak szegélyezi.

Telefon: 0745-999805

Eladó egy belga félautomata mosógép (pl. hétvégi házba megfelelő). Telefon: 0751-328699

Eladó Rétoldalban egy 96 áras gyümölcsös (80 db gyümölcsfával). Telefon: 0746-553399

Eladó Lövétén a 651. szám alatti ház, gazdasági épülettel és 5 ár területtel. Telefon: 0747-272669, 0745-217882

Jutányos áron **eladó** fel nem használt sírkő.

Telefon: 0266-220933

Eladó családi ház Lövétén, a Motros utca, 1064. szám alatt. Telefon: 0758-745331

LÖVÉTEI KIÁLTÓ

Megjelenik havonta, kiadja a
LÖVÉTEI KIÁLTÓ EGYESÜLET

Főszerkesztő: Mihály János, tördelés és szerkesztés: Demeter Albert, Török József, titkár: András Kinga, korrektúra: Mag Ottilia

Munkatársak: András Magdolna, András Tamás, András Zsolt, Egyed Emilia, Fazakas Ágnes, Györgylőrincz Ernő, Lázár Béla, Lázár Zoltán, Mag Ottilia, Molnár Juliánna, Pál Erzsébet, Tódor Attila, Tódor Lóránd

Támogatók: Lövete Község Helyi Tanácsa, Lövete Közbirtokossága, Lövetei Római Katolikus Plébánia, Select Metleplast Kft, Nyko Srl.

A szerkesztőség elérhetősége: Lövete Községi Könyvtár, tel.: 0266-220806,
e-mail: loveteikialto@freemail.hu